

[Pia Kjærsgaard]

Jeg synes, det påvirker én, når borgere gerne vil vise, at de er utilfredse med deres politikere. De er utilfredse med denne laden-stå-til. De er utilfredse med, at de politikere, som de har afgivet deres stemme på, ikke arbejder til fordel for dem; i samme øjeblik de bliver sat på ministertaburetterne, er det, som om tingene er blevet ligegyldige. Det kan jeg godt forstå at man er utilfreds med.

Indimellem kunne man godt tænke sig, at der var lidt mere oprør i befolkningen, i stedet for at den, som man måske kan opfatte det, nærmest er blevet opgivende over, at denne regerings og så mange års fejlslagen politik nu kommer så katastrofalt til udtryk. Vi kan ganske enkelt ikke være bekendt, at vi har et samfund, hvor der ikke er langt flere, der arbejder i produktionserhverv, end tilfældet er.

Men så skal vi altså også føre en helt anden og langt, langt mere offensiv politik. Vi skal gå ud og vise, hvad vi står for, og vi skal sige, hvor vi mener at man reelt burde forandre det danske samfund. Vi skal ikke, hver evig eneste gang der kommer en ideologisk debat, affærdige den med, at man ikke kan tillade sig at diskutere ideologi. Naturligvis kan man det. Ethvert politisk parti burde have et ideologisk ståsted og så vidt muligt forsøge at få det ført igennem. Hvis ikke politikere skal diskutere ideologi, hvem skal så?

Men jeg tror, det kræver en ny regering, der vil føre en anden politik, som ikke er uenig, og som ikke går fra krise til krise. Det er dræbende kedsommeligt konstant at høre politikere, der er uenige, specielt når det er inden for den samme regering. Derfor er det faktisk nødvendigt med et folketingsvalg. I modsat fald vil vi spille et helt folketingsår på at føre valgkamp, en lang, træls, opslidende valgkamp, som ikke tjener befolkningens bedste. Vælgerne vil finde det ganske og aldeles uforståeligt. Derfor er mit råd til statsministeren, at han skal se at få valget udskrevet hurtigst muligt. Ikke for sin egen skyld, men for Danmarks befolknings-

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Herved fik vi så afklaret, at det, som nogle har kritiseret Fremskridtspartiet for – nemlig at være populist – altså er rigtigt. Det drejer sig altså om, at hvad 500 mennesker stiller sig op nede på slotspladsen og råber om, det skal

man følge herinde. Hvad så med de 5 millioner andre mennesker, der befinder sig andre steder i Danmark, og som måske betragter beslutningerne som rigtige? De skal altså ikke have nogen indflydelse?

Jeg er meget glad for, at fru Pia Kjærsgaard sagde det, som fru Pia Kjærsgaard sagde, for det viser den afstand, der er i alt fald mellem CD's og Fremskridtspartiets opfattelse af demokrati. Vi tror faktisk på, at det er vælgerne, der skal sættes højest. Og vi tror faktisk på, at når vælgerne har valgt nogle repræsentanter til Folketinget, så er det dem, der skal træffe beslutningerne ud fra deres overbevisning, og er vælgerne så utilfredse med det, kan politikerne blive smidt ud ved næste valg.

Men hvad nogle tilfældige mennesker render rundt med røde eller grønne eller gule faner og råber nede på slotspladsen, skal i hvert fald ikke få indflydelse på, hvad der foregår herinde, for så er vi ude i det rene anarki. Men det er jo nærmest også grundtanken i det meste af Fremskridtspartiets politik.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er overhovedet ikke arrogant i forhold til mennesker, der bruger deres grundlovssikrede ret til at demonstrere herude foran Folketinget. Men når jeg bliver spurgt, om det giver anledning til revision af arbejdsmarkedsreformen og jeg siger, at den demonstration ikke påvirker mig, hænger det jo sammen med, at det var en meget blandet demonstration. Det var en demonstration af Christianialisten med Kong Neptun i spidsen. Det var fru Tove Fergos hjemmearbejdende husmødre – som jeg i øvrigt har meget respekt for, men som ikke har noget med arbejdsmarkedsreformen at gøre. Det var Folkebevægelsen for Frigivelse af Hash, og det var den folkebevægelse, som har overskriften »Stop Øresundsbroen«. Og så var der nogle ganske få SiD-afdelinger, der udgør en meget lille del af den samlede fagbevægelse, som i øvrigt er glad for arbejdsmarkedsreformen.

Det er baggrunden for, at jeg sagde: Nej, de fem organisationer, som samlet har 500-600 mennesker bag sig, får ikke mig til at revidere arbejdsmarkedsreformen, som jeg synes er god, og som giver de ledige mange nye muligheder. Den giver mulighed for orlov, giver mulighed for uddannelse, giver mulighed for sab-